

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2015. gada 6. oktobrī *

Prasība atcelt tiesību aktu — Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencija —
Starptautiskais Jūras tiesību tribunāls — Nelegāla, neregistrēta un neregulēta zveja —
Konsultatīva atzinuma procedūra — Eiropas Komisijas rakstveida ziņojuma iesniegšana Eiropas
Savienības vārdā — Apstāklis, ka Eiropas Savienības Padome iepriekš nav apstiprinājusi šī ziņojuma
saturu — LES 13. panta 2. punkts, 16. pants un 17. panta 1. punkts — LESD 218. panta 9. punkts un
335. pants — Eiropas Savienības pārstāvība — Kompetenču piešķiršanas un institucionālā līdzsvara
principi — Lojālas sadarbības princips

Lieta C-73/14

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši LESD 263. pantam, ko 2014. gada 10. februārī cēla

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *A. Westerhof Löfflerová, E. Finnegan* un
R. Liudvinaviciute-Cordeiro, pārstāves,

prasītāja,

ko atbalsta

Čehijas Republika, ko pārstāv *M. Smolek, E. Ruffer* un *J. Vlácil*, kā arī *M. Hedvábná*, pārstāvji,

Grieķijas Republika, ko pārstāv *G. Karipsiadis* un *K. Boskovits*, pārstāvji, kas norādīja adresi
Luksemburgā,

Spānijas Karaliste, ko pārstāv *M. Sampol Pucurull*, pārstāvis,

Francijas Republika, ko pārstāv *G. de Bergues, D. Colas* un *F. Fize*, kā arī *N. Rouam*, pārstāvji,

Lietuvas Republika, ko pārstāv *D. Kriaučiūnas* un *G. Taluntyté*, pārstāvji,

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv *M. Bulterman, M. Gijzen* un *M. de Ree*, pārstāves,

Austrijas Republika, ko pārstāv *C. Pesendorfer* un *G. Eberhard*, pārstāvji,

Portugāles Republika, ko pārstāv *L. Inez Fernandes* un *M. L. Duarte*, pārstāvji,

Somijas Republika, ko pārstāv *J. Heliskoski* un *H. Leppo*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – angļu.

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv *E. Jenkinson* un *M. Holt*, pārstāvji, kam palīdz *J. Holmes, barrister*,

personas, kas iestājušās lietā,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *K. Banks*, *A. Bouquet*, *E. Paasivirta* un *P. Van Nuffel*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], priekšsēdētāja vietnieks K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] (referents), palātu priekšsēdētāji R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], K. Vajda [*C. Vajda*], S. Rodins [*S. Rodin*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*] un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 14. aprīļa tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2015. gada 16. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Eiropas Savienības Padome prasībā lūdz atcelt Eiropas Komisijas 2013. gada 29. novembra lēmumu par “Eiropas Komisijas rakstveida ziņojuma Eiropas Savienības vārdā” iesniegšanu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) Starptautiskajā Jūras tiesību tribunālā (*International Tribunal for the Law of the Sea*, turpmāk tekstā – “ITLOS”) lietā Nr. 21.

Atbilstošās tiesību normas

Noteikumi par ITLOS

- 2 Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencija, kas parakstīta Montegobejā 1982. gada 10. decembrī un stājusies spēkā 1994. gada 16. novembrī (*United Nations Convention on the Law of the Sea*, turpmāk tekstā – “UNCLOS”), Eiropas Kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes 1998. gada 23. marta Lēmumu 98/392/EK par Eiropas Kopienas parakstīto ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvenciju un 1994. gada 28. jūlija Nolīgumu par minētās konvencijas XI daļas īstenošanu (OV L 179, 1. lpp.).

3 *UNCLOS* 191. pantā ir noteikts:

“Jūras gultnes strīdu kamera sniedz konsultatīvus atzinumus pēc Asamblejas vai Padomes institūcijas pieprasījuma par juridiskiem jautājumiem, kas rodas to darbības ietvaros. Šādus atzinumus sniedz steidzamā kārtībā.”

4 Atbilstoši *UNCLOS* 287. panta 1. punktam:

“Parakstot, ratificējot vai pievienojoties [*UNCLOS*] vai arī jebkurā laikā pēc tam valstij ir tiesības, rakstiski par to paziņojot, izvēlēties vienu vai vairākus no sekojošiem strīdu atrisināšanas veidiem, kas attiecas uz [*UNCLOS*] interpretāciju vai piemērošanu:

a) [*ITLOS*], izveidots saskaņā ar VI pielikumu;

[..].”

5 *UNCLOS* VI pielikumā ir atrodami *ITLOS* statūti.

6 Šo statūtu 16. pantā “[*ITLOS*] reglaments” ir noteikts:

“[*ITLOS*] pieņem reglamentu, kas nosaka tā funkciju izpildes kārtību. Tribunāls nosaka arī savu reglamentu.”

7 Minēto statūtu 21. pantā “Kompetence” ir noteikts:

“[*ITLOS*] kompetencē ietilpst visi strīdi un iesniegumi, kuri nodoti tam saskaņā ar [*UNCLOS*], un visi jautājumi, kas speciāli noteikti jebkurā citā līgumā, kurš ietilpst [*ITLOS*] kompetencē.”

8 *ITLOS* reglamenta redakcijā, kas pārskatīta 2009. gada 17. martā, 130.–137. pantā ir noteikta “konsultatīva procedūra” Jūras gultnes strīdu kamerā. No šī reglamenta 133. panta izriet, ka *UNCLOS* līgumslēdzējas valstis un starpvaldību organizācijas, kas varētu sniegt informāciju par jautājumu, par ko ir saņemts pieteikums sniegt konsultatīvu atzinumu, ir aicinātas iesniegt rakstveida ziņojumus par minēto jautājumu, kā arī mutvārdu procesa rīkošanas gadījumā – mutvārdu ziņojumus šī procesa gaitā.

9 Minētā reglamenta 138. pantā ir noteikts:

“1. [*ITLOS*] var sniegt konsultatīvu atzinumu par juridisku jautājumu, ja starptautiskā nolīgumā, kas attiecas uz [*UNCLOS*] mērķiem, konkrēti paredzēts iesniegt [*ITLOS*] pieteikumu sniegt šādu atzinumu.

2. Pieteikumu par konsultatīvu atzinumu iesniedz [*ITLOS*] jebkura iestāde, kurai tāda atļauja dota šajā nolīgumā vai saskaņā ar to.

3. [*ITLOS*] piemēro *mutatis mutandis* 130.–137. pantu.”

Starptautiskie nolīgumi par nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju

10 Vairākas starptautisku nolīgumu, kurām pievienojusies Eiropas Savienība, normas attiecas uz karoga valsts un piekrastes valsts pienākumiem un atbildību saistībā ar zveju atklātā jūrā vai ekskluzīvā ekonomiskā zonā, un tādēļ tām ir nozīme attiecībā uz cīņu pret nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju (turpmāk tekstā – “NNN zveja”), kas apdraud zivju krājumu saglabāšanu un pārvaldību.

- 11 It īpaši tas attiecas uz *UNCLOS* 56., 61.–68., 73., 91., 94. un 116.–120. pantu, kā arī III, V, VI un VIII pantu Nolīgumā par zvejas kuģu atbilstības veicināšanu starptautiskajiem saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem atklātā jūrā, kas 1993. gada 24. novembrī apstiprināts ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) divdesmit septītās sesijas Rezolūciju 15/93 (turpmāk tekstā – “FAO atbilstības nolīgums”) un kuram Kopiena pievienojusies, pamatojoties uz Padomes 1996. gada 25. jūnija Lēmumu 96/428/EK (OV L 177, 24. lpp.), kā arī 5.–14. un 17.–21. pantu Nolīgumā, kas 1995. gada 4. augustā pieņemts Ņujorkā (ASV) par Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz mainīgas dislokācijas zivju krājumu (zivis, kuras ir gan ekskluzīvo ekonomisko zonu iekšpusē, gan ārpusē) un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu (turpmāk tekstā – “ANO Nolīgums par zivju krājumiem”), kas Kopienas vārdā ratificēts ar Padomes 1998. gada 8. jūnija Lēmumu 98/414/EK (OV L 189, 14. lpp.).

Partnerattiecību nolīgumi starp Savienību un piekrastes valstīm zvejas jomā

- 12 Apakšreģionālā zvejniecības komisija (turpmāk tekstā – “CSRP”) ir starpvaldību sadarbības organizācija zvejniecības jomā, kura ir izveidota ar 1985. gada 29. marta konvenciju, un to veido Kaboverdes Republika, Gambijas Republika, Gvinejas Republika, Gvinejas-Bisavas Republika, Mauritānijas Islāma Republika, Senegālas Republika un Sjerraleones Republika.
- 13 Savienība ar dažādām CSRP dalībvalstīm ir noslēgusi partnerattiecību nolīgumus. Vairums šo nolīgumu ietver noteikumu, kas ir līdzīgs Partnerattiecību nolīguma zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopieni un Kaboverdes Republiku (OV 2006, L 414, 3. lpp.) 5. panta 4. punktam, saskaņā ar kuru “Kopiena apņemas veikt visus attiecīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka tās kuģi ievēro šā nolīguma noteikumus, kā arī tiesību aktus, ar kuriem reglamentē zveju ūdeņos, uz kuriem attiecas Kaboverdes jurisdikcija”.

Savienības pasākumi NNN zvejas jomā

- 14 Padomes 2008. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999 (OV L 286, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “NNN regula”), ir noteikts sīki izstrādāts ietvars cīņai pret NNN zveju.
- 15 No tās preambulas 5. apsvēruma izriet, ka šīs regulas mērķis ir stiprināt Savienības rīcību pret NNN zveju “saskaņā ar starptautiskām saistībām”, kādas noteiktas Savienībai un atgādinātas minētās regulas preambulas 1. apsvērumā, proti, saskaņā ar saistībām, kas izriet no *UNCLOS*, *FAO* atbilstības nolīguma un ANO Nolīguma par zivju krājumiem.
- 16 Padomes 2008. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1006/2008 par atļaujām, kuras Kopienas zvejas kuģiem izdod zvejas darbību veikšanai ārpus Kopienas ūdeņiem, un par trešo valstu kuģu piekļuvi Kopienas ūdeņiem un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93 un (EK) Nr. 1627/94 un atceļ Regulu (EK) Nr. 3317/94 (OV L 286, 33. lpp.), reglamentē trešo valstu kuģu piekļuvi Savienības ūdeņiem, kā arī Savienības kuģu piekļuvi trešo valstu ūdeņiem.
- 17 NNN regulas izpilde un tās ievērošanas kontrole tiek nodrošināta ar Padomes 2009. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 1. lpp.).

- 18 Piemērojot NNN regulu, Komisija ar 2010. gada 28. maija Regulu (ES) Nr. 468/2010, ar ko izveido ES sarakstu ar kuģiem, kuri iesaistījušies nelegālā, neregistrētā un neregulētā zvejā (OV L 131, 22. lpp.), kas tikusi vairākkārt grozīta, ir izveidojusi tādu kuģu Savienības sarakstu, kuri nodarbojas ar NNN zveju, kam pamatā ir saraksti, kas izveidoti reģionālajās zvejniecības pārvaldības organizācijās (turpmāk tekstā – “RZPO”). Savienība ir vairuma šo RZPO dalībniece.
- 19 Savienība ir pieņēmusi arī dažādas regulas, ar kurām īsteno RZPO noteiktos pasākumus attiecībā uz atsevišķām trešajām valstīm. Tādas, piemēram, ir Padomes 2004. gada 26. aprīļa Regula (EK) Nr. 826/2004, ar ko aizliedz tādu Atlantijas zilo tunzivju (*Thunnus thynnus*) importu, kuru izcelsme ir Ekvatoriālajā Gvinejā un Sjerraleonē, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2092/2000 (OV L 127, 19. lpp.), un Padomes 2004. gada 26. aprīļa Regula (EK) Nr. 827/2004, ar ko aizliedz ievest Bolīvijas, Kambodžas, Ekvatoriālās Gvinejas, Gruzijas un Sjerraleones izcelsmes Atlantijas lielacu tunzivis (*Thunnus obesus*) un atceļ Regulu (EK) Nr. 1036/2001 (OV L 127, 21. lpp.).

Tiesvedības priekšvēsture

- 20 2013. gada 28. martā *ITLOS* saņēma *CSRP* pieteikumu sniegt konsultatīvu atzinumu (turpmāk tekstā – “konsultatīva atzinuma pieteikums”).
- 21 Šis pieteikums, par ko ierosināta lieta Nr. 21, attiecās uz šādiem jautājumiem:
- “1) Kādi ir karoga valsts pienākumi [NNN zvejas] gadījumā, kas tiek īstenota trešo valstu ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā?
 - 2) Cik lielā mērā var atzīt karoga valsts atbildību par NNN zveju, ko veic kuģi ar šīs valsts karogu?
 - 3) Vai starptautiska organizācija, kurai ir zvejas licences, var tikt atzīta par atbildīgu par tādiem piekrastes valsts zvejas jomas tiesību aktu pārkāpumiem, kurus izdarījuši šādas licences izmantojošie zvejas kuģi?
 - 4) Kādas ir piekrastes valsts tiesības un pienākumi kopīgu krājumu un kopēju interešu krājumu ilgtspējīgas pārvaldības nodrošināšanai, it īpaši attiecībā uz tunzivis un mazo pelaģisko sugu krājumiem?”
- 22 Ar 2013. gada 24. maija rīkojumu *ITLOS* uzaicināja *UNCLOS* līgumslēdzējus, *CSRP*, kā arī citas starpvaldību organizācijas iesniegt vēlākais līdz 2013. gada 29. novembrim rakstveida ziņojumus lietā Nr. 21. Tāpat tas nolēma šajā lietā rīkot mutvārdu procesu.
- 23 2013. gada 5. augustā Komisija pieņēma lēmumu “par rakstveida ziņojuma iesniegšanu Savienības vārdā saistībā ar konsultatīva atzinuma pieteikumu, ko Apakšreģionālā zvejniecības komisija iesniegusi Starptautiskajam Jūras tiesību tribunālam lietā Nr. 21” (C(2013) 4989 *final*; turpmāk tekstā – “2013. gada 5. augusta lēmums”).
- 24 Šī lēmuma preambulas 9. un 10. apsvērumā ir noteikts, ka “saskaņā ar LESD 335. pantu tiesu procesos Savienību pārstāv Komisija” un ka “Komisijai [...] būtu jāsniedz rakstveida apsvērumi Savienības vārdā par jautājumiem, kas iesniegti *ITLOS*, un jāpiedalās mutvārdu procesā”. Minētā lēmuma preambulas 11. apsvērumā ir piebilsts, ka “saskaņā ar lojālas sadarbības principu Komisijai jāinformē Padome ar tās kompetentās darba grupas starpniecību”.
- 25 2013. gada 5. augusta lēmuma 1. pantā ir noteikts, ka “Komisija iesniegs rakstveida ziņojumu Eiropas Savienības vārdā par jautājumiem, ko [*CSRP*] 2013. gada 27. martā iesniedza [*ITLOS*] konsultatīva atzinuma saņemšanai lietā Nr. 21 [un] [...] piedalīsies mutvārdu procesā lietā Nr. 21”. Šī lēmuma 2. pantā ir noteikts, ka “minētā lēmuma izpilde ir uzdota Komisijas Juridiskajam dienestam”.

- 26 Padomē konsultatīva atzinuma pieteikums tika izskatīts, pirmkārt, “Jūras tiesību” darba grupā (turpmāk tekstā – “COMAR grupa”) par aspektiem, kas attiecas uz *ITLOS* kompetenci dot šādu konsultatīvu atzinumu, kā arī par uzdoto jautājumu pieņemamību un, otrkārt, “Iekšējās un ārējās zivsaimniecības politikas” darba grupā (turpmāk tekstā – “FISH grupa”) par lietu pēc būtības.
- 27 *FISH* grupas 2013. gada 12. septembra sanāksmē un *COMAR* grupas 2013. gada 17. septembra sanāksmē Komisija atkārtoja savu nodomu sniegt rakstveida apsvērumus Savienības vārdā lietā Nr. 21 un uzsvēra, ka tā neuzskata par vajadzīgu šajā nolūkā saņemt iepriekšējo Padomes apstiprinājumu. *FISH* grupas sanāksmē Padomes prezidentūra no savas puses norādīja, ka Padomei ir jāapstiprina šo rakstveida apsvērumu saturs, un aicināja Komisiju vēlākais līdz 2013. gada oktobra beigām iesniegt Padomei rakstveida apsvērumu projektu.
- 28 2013. gada 22. oktobrī Komisija nosūtīja Padomei “darba dokumentu, kas ietver galvenos elementus par Savienības apsvērumiem lietā Nr. 21 [*ITLOS*]” (turpmāk tekstā – “2013. gada 22. oktobra darba dokuments”). Šajā dokumentā Komisija, atsaukdamās uz savu 2013. gada 5. augusta lēmumu, atkārtoja, ka “saskaņā ar lojālas sadarbības principu” Padomei “jābūt informētai”. Tā uzsvēra, ka “plāno[jot] vislielākā mērā ņemt vērā visus dalībvalstu ierosinājumus un viedokļus, lai stiprinātu Savienības nostāju”.
- 29 *FISH* grupas 2013. gada 24. oktobra sanāksmē un *COMAR* grupas 2013. gada 30. oktobra sanāksmē, kuru laikā tika izskatīts 2013. gada 22. oktobra darba dokuments, Komisija atkārtoti uzsvēra, ka rakstveida apsvērumu projektu tā nesniegšot apstiprināšanai Padomē.
- 30 2013. gada 22. oktobra darba dokuments tika vairākkārt pārstrādāts, proti, 2013. gada 15., 18. un 26. novembrī. Tā secīgās versijas tika apspriestas *FISH* grupas sanāksmēs 2013. gada 15. un 22. novembrī. Minētā dokumenta pārskatītās 2013. gada 15. novembra redakcijas ievaddaļā Komisija no jauna ir uzsvērusi, ka saskaņā ar LESD 335. pantu tai esot tiesības tiesu procesos pārstāvēt Savienību un ka šādai pārstāvībai neesot vajadzīgs iepriekšējs Padomes apstiprinājums rakstveida apsvērumiem, kas iesniegti Savienības vārdā.
- 31 2013. gada 27. novembrī jautājums par rakstveida apsvērumu Savienības vārdā iespējamo iesniegšanu *ITLOS* tika izskatīts dalībvalstu Pastāvīgo pārstāvju komitejā (*Coreper*), pamatojoties uz *FISH* grupas sagatavoto ziņojumu. Dalībvalstu delegācijas un *Coreper* prezidentūra apgalvoja, ka šī jautājuma izlemšana saskaņā ar LES 16. pantu esot Padomes kompetencē un, vajadzības gadījumā, tā apstiprina vai groza šo rakstveida apsvērumu saturu. *Coreper* uzskatīja, ka, ja Padome nevar pieņemt nekādu nostāju jautājumā par šādu apsvērumu iespējamo iesniegšanu, tad šajā ziņā nebūšot nekādas nostājas un līdz ar to nekādi rakstveida apsvērumi par konsultatīvā atzinuma pieteikumu Savienības vārdā nevarot tikt iesniegti *ITLOS*. Komisija savukārt uzturēja savu nostāju, ka šajā gadījumā formāls Padomes apstiprinājums neesot vajadzīgs, un norādīja, ka tā Savienības vārdā *ITLOS* iesniegšot rakstveida ziņojumu.
- 32 Ņēmusi vērā dažu dalībvalstu delegāciju paustos komentārus, Komisija 2013. gada 29. novembrī nosūtīja *ITLOS* “Eiropas Komisijas rakstveida ziņojumu Eiropas Savienības vārdā” lietā Nr. 21. Tajā pašā dienā Padome par to tika informēta e-pastā.
- 33 Septiņas dalībvalstis kā *UNCLOS* līgumslēdzējas arī iesniedza *ITLOS* rakstveida ziņojumu šajā lietā.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

- 34 Padome lūdz Tiesu atcelt apstrīdēto lēmumu un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 35 Komisija lūdz Tiesu noraidīt prasību un, pakārtoti, saglabāt apstrīdētā lēmuma tiesiskās sekas līdz jauna lēmuma pieņemšanai saprātīgā termiņā, kā arī piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 36 Čehijas Republikai, Grieķijas Republikai, Spānijas Karalistei, Francijas Republikai, Lietuvas Republikai, Nīderlandes Karalistei, Austrijas Republikai, Portugāles Republikai, Somijas Republikai, kā arī Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei tika atļauts iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam. Portugāles Republika tomēr nepiedalījās nevienā no šīs tiesvedības stadijām.

Ievada apsvērumi

- 37 Starp lietas dalībniekiem nav strīda par to, ka Komisija pēc viedokļu apmaiņas ar Padomi ar apstrīdēto lēmumu ir īstenojusi savus 2013. gada 5. augustā paustos nodomus, Savienības vārdā iesniedzot *ITLOS* lietā Nr. 21 rakstveida ziņojumu, kura saturs netika iesniegts apstiprināšanai Padomē, lai gan pēdējā to bija prasījusi.
- 38 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka ar šo prasību Komisijai tiek pārņemts, ka Komisija nav ievērojusi Padomes prerogatīvas, jo tā minētajā lietā Savienības vārdā nosūtītā rakstveida ziņojuma saturu nav iesniegusi iepriekšējai apstiprināšanai Padomē.

Par lietas būtību

- 39 Prasības pamatošanai Padome izvirza divus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz LES 13. panta 2. punktā noteiktā kompetences piešķiršanas principa, kā arī institucionālā līdzsvara principa pārkāpumu. Otrais pamats attiecas uz tajā pašā tiesību normā noteiktā lojālas sadarbības principa pārkāpumu.

Par pirmo pamatu

- 40 Pirmais pamats ir izteikts divās daļās. Pirmā daļa attiecas uz LESD 218. panta 9. punkta pārkāpumu. Otrā daļa attiecas uz LES 16. panta 1. punkta pārkāpumu. Šīs divas daļas ir jāizskata kopā.

Lietas dalībnieku argumenti

- 41 Padome, visu lietā iestājušos dalībvalstu atbalstīta, izņemot Austrijas Republiku, pirmā pamata pirmajā daļā apgalvo, ka Komisija šajā lietā nav ievērojusi LESD 218. panta 9. punktā atzītās Padomes prerogatīvas.
- 42 Minētie lietas dalībnieki apgalvo, ka šis noteikums attiecas uz visām situācijām, kad ar starptautisku nolīgumu izveidota struktūra, lai kāds būtu tās raksturs, piemēro šo nolīgumu ar aktu, kas Savienībā rada juridiskas sekas, vai tās būtu saistošas vai ne. Tā tas esot šajā gadījumā. Proti, *ITLOS* esot ticis izveidots ar starptautisku nolīgumu, t.i., *UNCLOS*, un šajā lietā izskatāmais konsultatīvais atzinums varot radīt būtiskas sekas attiecībā uz *UNCLOS* un citu tādu starptautisku nolīgumu piemērošanu, kuru līgumslēdzēja ir Savienība, un līdz ar to uz Savienības tiesību sistēmu. Tā kā konsultatīva atzinuma pieteikums attiecoties uz jomu, kas lielā mērā reglamentēta Savienības tiesībās, šis atzinums varētu ietekmēt Savienības kompetences īstenošanu un tās *acquis* attiecīgajā jomā. Tas turklāt varētu radīt vajadzību pielāgot Savienības tiesisko regulējumu NNN zvejas jomā.
- 43 Pirmā pamata otrajā daļā Padome, visu lietā iestājušos dalībvalstu atbalstīta, apgalvo, ka Komisija katrā ziņā šajā gadījumā ir pārkāpusi LES 16. panta 1. punktu, piesavinādamās kompetences, kas ekskluzīvi piešķirtas Padomei.
- 44 Šajā ziņā minētie lietas dalībnieki, pirmkārt, apgalvo, ka LES 17. panta 1. punkts nedod Komisijai tiesības autonomi nodrošināt Savienības ārējo pārstāvību, ignorējot politikas veidošanas funkcijas, kas Padomei uzticētas LES 16. panta 1. punkta otrajā teikumā.

- 45 Šajā gadījumā, ņemot vērā, cik nozīmīgas sekas Savienības vārdā *ITLOS* iesniegtā rakstveida ziņojuma saturs varētu radīt starptautiskā mērogā, it īpaši uz attiecībām starp Savienību un *CSRP* dalībvalstīm, šāda satura izstrādāšanai saskaņā ar pēdējo minēto noteikumu vajadzēja būt Padomes ziņā. Komisijas uzdevums savukārt esot Padomes definētās politikas īstenošana un Savienības ārējā pārstāvība, pamatojoties uz šo politiku.
- 46 Otrkārt, Padome un visas lietā iestājušās dalībvalstis apgalvo, ka ar LESD 335. pantu nevar apšaubīt iepriekš minēto argumentāciju.
- 47 Šajā ziņā Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika un Somijas Republika apgalvo, ka LESD 335. pants attiecas vienīgi uz Savienības pārstāvību valsts tiesu procesos, nevis uz Savienības vārdā iesniedzamiem apsvērumiem ar starptautisku nolīgumu izveidotā tiesā, pamatojoties uz Savienības ārējo darbību.
- 48 Padome un visas lietā iestājušās dalībvalstis apgalvo, ka, ņemot vērā “pārstāvības” jēdziena parasto nozīmi, kā arī LES 13. panta 2. punktā noteikto kompetenču piešķiršanas principu, LESD 335. pants katrā ziņā nevar tikt saprasts tādējādi, ka ar to Komisijai ārpus lietām, kas attiecas uz tās pašas darbību, tiek atļauts vērsties tiesā autonomi, neievērojot Padomes kompetenci noteikt Savienības nostājas saturu par izskatāmajiem jautājumiem. Komisijas īstenotā Savienības ārējā pārstāvība – vai tā būtu politiska vai juridiska – esot regulēta LES 17. panta 1. punkta sestajā teikumā, un tās vajadzībām būtu jāņem vērā politiku veidošanas funkcijas, kas Padomei ir uzticētas LES 16. panta 1. punktā.
- 49 Treškārt, Padome un lietā iestājušās dalībvalstis apgalvo, ka Komisijas īstenotā Savienības pārstāvība *ITLOS* nebija saistīta ar Līgumu piemērošanu LES 17. panta 1. punkta otrā teikuma izpratnē. Tāpēc Komisija nevarēja pamatoties uz savu Līgumu sargātājas funkciju, lai pilnībā autonomi izstrādātu savu interpretāciju par attiecīgajām starptautiskajām normām. Turklāt apsvērumu noformējums Savienības vārdā lietā Nr. 21 nebija vien tehnisks apraksts par Savienības *acquis* attiecīgajā jomā. Tajā bija ietvertas arī politiskas un stratēģiskas izvēles par noteiktu skaitu jautājumu, kas rosināti šajā lietā, kā, piemēram, par *ITLOS* kompetenci pieņemt šajā lietā prasīto konsultatīvo atzinumu un par uzdoto jautājumu pieņemamību.
- 50 Ceturtkārt, Padome, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Lietuvas Republika un Somijas Republika apgalvo, ka NNN zvejas apkarošanas jomā nav iepriekš noteiktas Savienības politikas, kas šajā lietā būtu varējusi Komisiju atbrīvot no pienākuma saņemt iepriekšēju Padomes atļauju. Tāpat neesot iepriekš noteiktas Savienības politikas ne par jauno jautājumu par *ITLOS* vispārējo kompetenci izdot konsultatīvus atzinumus, ne par jautājumiem, kas skar attiecīgi karoga valsts, piekrastes valsts un starptautisko organizāciju atbildību NNN zvejas jomā.
- 51 Atbildē uz pirmā pamata pirmo daļu Komisija apgalvo, ka LESD 218. panta 9. punkts ir piemērojams tikai tad, ja kāda ar starptautisku nolīgumu izveidota struktūra kā izpildinstitūcija ir tiesīga šāda nolīguma ietvaros ieviest noteikumus vai pieņemt lēmumus. Tāpēc šis noteikums neattiecoties uz nostājām, kas Savienības vārdā ir paužamas starptautiskā tiesā.
- 52 Atbildē uz pirmā pamata otro daļu Komisija primāri apgalvo, ka LESD 335. pantā ir izteikts vispārīgs princips, saskaņā ar kuru Komisija pārstāv Savienību visos tiesu procesos, vai tie būtu valsts vai starptautiski. Šis noteikums neizvirzot prasību, ka Komisijai no citas Savienības iestādes būtu jāsaņem atļauja Savienības vārdā vērsties kādā tiesā. Ar Līgumiem izveidotajā sistēmā Savienības pārstāvība starptautiskā tiesā ietilpstot konstitucionāla rakstura pienākumos, kas Komisijai uzticēti ar LES 13. panta 2. punktu un 17. panta 1. punkta pirmo un otro teikumu un LESD 335. pantu.
- 53 Komisija norāda, ka ir jānošķir divas situācijas. Pirmā situācija attiecoties uz Savienības ārējo pārstāvību politiskiem un diplomātiskiem mērķiem, kā, piemēram, sarunu vešana par starptautiskiem nolīgumiem, kas esot regulēta LES 17. panta 1. punkta sestajā teikumā un varētu ietilpt LES 16. panta 1. punkta regulējumā, ja Savienībā vēl nav noteiktas politikas. Otrā situācija, kurai atbilstot pašreizējais gadījums,

attiecoties uz Savienības pārstāvību starptautiskā tiesā, kuras ietvaros Komisijai LES 17. panta 1. punkta pirmajā teikumā paredzētajās vispārējās Savienības interesēs būtu pienākums šī paša noteikuma otrā teikuma izpratnē rūpēties par Savienības tiesību, tostarp starptautisku nolīgumu, kuriem pievienojusies Savienība, piemērošanu.

- 54 Pakārtoti Komisija apgalvo, ka, pat ja tiktu atzīts, ka šajā lietā bija piemērojams LES 17. panta 1. punkta sestais teikums, tai ir tiesības Savienību pārstāvēt tādas Savienības politikas ietvaros, kādu Padome jau ir noteikusi. Proti, šajā gadījumā Savienības mērogā jau esot bijis pilnīgs juridisks un politisks ietvars, kas Komisijai tās uzdevumu ārēji pārstāvēt Savienību esot ļāvis īstenot bez pienākuma iepriekš saņemt papildu norādes no Padomes.

Tiesas vērtējums

- 55 Lietas dalībniekiem nav strīda par to, ka konsultatīva atzinuma pieteikumā rosinātie jautājumi vismaz daļēji ietilpst jūras bioloģisko resursu saglabāšanas jomā saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku, kas saskaņā ar LESD 3. panta 1. punkta d) apakšpunktu ir joma, kurā Savienībai ir ekskluzīva kompetence, un ka Savienībai kā *UNCLOS*, uz kuras pamata ticis izveidots *ITLOS*, līgumslēdzējai bija kompetence piedalīties konsultatīvā atzinuma procedūrā minētajā tiesā lietā Nr. 21, pamatojoties uz *ITLOS* reglamenta 133. pantu.
- 56 Lai pamatotu savu lēmumu pārstāvēt Savienību saistībā ar tās dalību minētajā procedūrā un uz šāda pamata iesniegt rakstveida ziņojumu Savienības vārdā, Komisija atsaucās uz LESD 335. pantu, kā tas izriet no lietas materiāliem un kā pati Komisija apstiprinājusi gan savos procesuālajos rakstos, gan tiesas sēdē.
- 57 Virkne lietā iestājušos dalībvalstu tomēr apstrīd LESD 335. panta piemērojamību Savienības pārstāvībai tādā starptautiskā tiesā kā *ITLOS*. Tās uzskata, ka šis pants attiecoties tikai uz procesiem valsts tiesās.
- 58 Taču no Tiesas judikatūras izriet, ka, lai gan LESD 335. pants saskaņā ar tā formulējumu attiecas tikai uz dalībvalstīm, tajā ietverts vispārīgs princips, ka Savienībai ir tiesībspēja un ka šajā nolūkā to pārstāv Komisija (šajā ziņā skat. spriedumu *Reynolds Tobacco* u.c./Komisija, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 94. punkts).
- 59 No tā izriet, ka LESD 335. pants deva Komisijai pamatu pārstāvēt Savienību *ITLOS* lietā Nr. 21.
- 60 Kā apgalvo Padome, kuru šajā ziņā atbalsta lietā iestājušās dalībvalstis, LESD 335. panta piemērojamība šajā gadījumā tomēr neizsmēļ pirmajā pamatā rosināto jautājumu, vai LES 13. panta 2. punktā noteiktais kompetenču piešķiršanas princips paredzēja, ka *ITLOS* lietā Nr. 21 Savienības vārdā iesniegtā Komisijas rakstveida ziņojuma saturs iepriekš bijis jāapstiprina Padomē.
- 61 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar LES 13. panta 2. punktu katra Savienības iestāde darbojas saskaņā ar Līgumos noteiktajām pilnvarām un atbilstīgi tajos izklāstītajām procedūrām, nosacījumiem un mērķiem. Šajā noteikumā ir pausts institucionālā līdzsvara princips, kas ir raksturīgs Savienības institucionālajai struktūrai, kas nozīmē, ka katra iestāde savas pilnvaras īsteno, ievērojot citu iestāžu pilnvaras (skat. spriedumu Padome/Komisija, C-409/13, EU:C:2015:217, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 62 Šajā gadījumā Padomes un lietā iestājušos dalībvalstu argumentācijā tiek apgalvots, ka, Savienības vārdā iesniedzot *ITLOS* lietā Nr. 21 rakstveida ziņojumu, kura saturs nav ticis apstiprināts Padomē, Komisija nav ievērojusi pilnvaras, kas Padomei dotas LESD 218. panta 9. punktā un katrā ziņā LES 16. panta 1. punkta otrajā teikumā.

- 63 Pirmkārt, runājot par LESD 218. panta 9. punktu, atsauce uz Savienības vārdā pieņemamo nostāju kādā “strukturā”, kas ir izveidota ar starptautisku nolīgumu un kurai ir jāpieņem akti ar juridiskām sekām, šajā noteikumā nozīmē, ka šī noteikuma piemērošana attiecas uz Savienības vārdā pieņemamu nostāju gadījumos, kad Savienība ar savu iestāžu starpniecību vai, vajadzības gadījumā, ar dalībvalstu starpniecību, kuras rīkojas solidāri tās interesēs, piedalās šādu aktu pieņemšanā attiecīgajā starptautiskajā struktūrā. Taču Savienība ir aicināta izteikt nostāju starptautiskai “tiesai” kā lietas dalībniece, nevis tās “sastāvā”.
- 64 Šādu interpretāciju pamato LESD 218. panta 9. punkta konteksts un mērķis.
- 65 Kā ģenerālvokāte ir izklāstījusi savu secinājumu 70.–74. punktā, atkāpjoties no parastās kārtības, kādā ir paredzēta LESD 218. panta 1.–8. punktā, Savienībai apspriežot un noslēdzot starptautisku nolīgumu, iepriekš minētais noteikums paredz vienkāršotu kārtību Savienības pieņemamās nostājas noteikšanai, kad tā ar attiecīgo starptautisko nolīgumu izveidotajā lēmējstruktūrā piedalās tādu aktu pieņemšanā, kas ietilpst minētā starptautiskā nolīguma piemērošanā vai īstenošanā.
- 66 Taču atšķirībā no sprieduma lietā Vācija/Padome (C-399/12, EU:C:2014:2258), kurā runa bija par Savienības vārdā pieņemamu nostāju, kad Savienība ar dalībvalstu starpniecību piedalījās rekomendāciju pieņemšanā struktūrā, kura izveidota ar attiecīgo starptautisko nolīgumu, pašreizējā lieta attiecas uz tādas nostājas noteikšanu, kas Savienības vārdā paužama starptautiskai tiesas struktūrai, kurai ir prasīts izdot konsultatīvu atzinumu, turklāt kompetence un atbildība par šāda atzinuma pieņemšanu ir tikai šīs struktūras locekļiem, kuri šajā nolūkā rīkojas pilnīgi neatkarīgi no pusēm.
- 67 No tā izriet, ka, nerodoties vajadzībai izvērtēt, vai lietā Nr. 21 *ITLOS* prasītajam konsultatīvajam atzinumam ir piemērojams jēdziens “akts ar juridiskām sekām” LESD 218. panta 9. punkta izpratnē, minētais noteikums šajā gadījumā nav piemērojams.
- 68 Otrkārt, runājot par LES 16. panta 1. punkta otro teikumu, jāizvērtē, vai no šī noteikuma izriet, ka Savienības vārdā *ITLOS* iesniegtā rakstveida ziņojuma saturs lietā Nr. 21 Padomei būtu bijis jāapstiprina pirms šī ziņojuma nosūtīšanas minētajai tiesai.
- 69 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka konsultatīva atzinuma pieteikums bija saistīts ar attiecīgi karoga valsts un piekrastes valsts pienākumiem un atbildību saistībā ar NNN zveju, kas apdraud zivju krājumu saglabāšanu un pārvaldību. Kā izriet no šī sprieduma 10. un 11. punkta, uz NNN zveju attiecas tādu noteikumu kopums, kas ir paredzēti *UNCLOS*, kam Savienība ir līgumslēdzēja, *FAO* atbilstības nolīgumā, kuram Kopiena pievienojusies ar Lēmumu 96/428, ANO Nolīgumā par zivju krājumiem, kuru Kopiena ratificējusi ar Lēmumu 98/414, kā arī partnerattiecību nolīgumos, kas noslēgti starp Savienību un *CSRP* dalībvalstīm un kuri saskaņā ar LESD 216. panta 2. punktu ir Savienības tiesību neatņemama sastāvdaļa (šajā ziņā skat. spriedumu *Air Transport Association of America* u.c., C-366/10, EU:C:2011:864, 73. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Turklāt uz to attiecas sīki izstrādāts Savienības tiesiskais regulējums, kas 2008. gadā vēl tika pastiprināts, lai ņemtu vērā Savienības starptautiskās saistības, kā atgādināts šī sprieduma 14.–19. punktā.
- 70 Kā izriet no rakstveida ziņojuma, kas Savienības vārdā nosūtīts *ITLOS* lietā Nr. 21, šajā kontekstā ziņojumā tika piedāvātas atbildes uz minētajā lietā uzdotajiem jautājumiem, izklāstot veidu, kādā Savienība saprot to noteikumu interpretāciju un piemērošanu, kas attiecībā uz NNN zveju ir noteikti *UNCLOS*, *FAO* atbilstības nolīgumā un ANO Nolīgumā par zivju krājumiem, kā arī aprakstot tos pasākumus, kas šajā jomā ir ietverti iepriekšējā punktā minētajos partnerattiecību nolīgumos un Savienības tiesiskajā regulējumā.

- 71 Tāpēc šī ziņojuma mērķis bija nevis noteikt politiku NNN zvejas jomā LES 16. panta 1. punkta otrā teikuma izpratnē, bet gan, pamatojoties uz starptautisko noteikumu un Savienības tiesiskā regulējuma, kam ir nozīme šajā jautājumā, analīzi, iesniegt *ITLOS* juridisku apsvērumu kopumu, kas minētajai tiesai vajadzības gadījumā ļautu sniegt pamatotu konsultatīvu atzinumu par tai uzdotajiem jautājumiem.
- 72 Padome un dažas lietā iestājušās dalībvalstis apgalvo, ka rakstveida ziņojums, kas Savienības vārdā iesniegts *ITLOS* lietā Nr. 21, esot ietvēris arī apsvērumus par šīs tiesas kompetenci atbildēt uz konsultatīva atzinuma pieteikumu, kā arī par uzdoto jautājumu pieņemamību, un šie apsvērumi esot daļa no stratēģiskas vai politiskas izvēles, kas būtu bijusi jāizdara Padomei.
- 73 Tomēr šādi apsvērumi, tāpat kā apsvērumi par attiecīgo lietu pēc būtības, ir raksturīgi dalībai tiesas procesā. Šādos apstākļos nevar uzskatīt, ka tie atbilst politikas veidošanai LES 16. panta 1. punkta izpratnē.
- 74 Padome un dažas lietā iestājušās dalībvalstis vēl uzsver būtiskas politiskas sekas, kas it īpaši Savienības un *CSRP* dalībvalstu attiecību ziņā var izrietēt no *ITLOS* lietā Nr. 21 Savienības vārdā iesniegtā rakstveida ziņojuma satura.
- 75 Tomēr šis apstāklis, pat pieņemot to par pareizu, katrā ziņā, ievērojot šī sprieduma 69.–71. punktā pausto, nevarētu būt pietiekams uzskatam, ka šī rakstveida ziņojuma satura noteikšana bija politikas veidošanas funkcijas īstenošana LES 16. panta 1. punkta otra teikuma izpratnē.
- 76 No iepriekš minētajiem apstākļiem izriet, ka, Savienības vārdā nosūtot *ITLOS* lietā Nr. 21 rakstveida ziņojumu, iepriekš neiesniedzot tā saturu apstiprināšanai Padomē, Komisija šo noteikumu nav pārkāpusi.
- 77 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 78 Otrajā pamatā Padome, ko atbalsta Čehijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Lietuvas Republika un Austrijas Republika, apgalvo, ka Komisija šajā gadījumā ir pārkāpusi LES 13. panta 2. punktā noteikto lojālas sadarbības principu.
- 79 Šajā ziņā minētie lietas dalībnieki, pirmkārt, kritizē faktu, ka pretēji LESD 218. panta 9. punktā izvirzītajai prasībai Komisija nav iesniegusi Padomei priekšlikumu lēmumam, ar ko tiek noteikta Savienības vārdā pieņemamā nostāja *ITLOS*, kas Padomei ir liedzis šādu lēmumu pieņemt. Šāda Komisijas atturēšanās esot uzskatāma arī par tāda no LES 17. panta 1. punkta izrietoša pienākuma neizpildi, saskaņā ar kuru Komisijai ir jāuzņemas atbilstīga iniciatīva Savienības vispārējo interešu sekmēšanai, un šī neizpilde esot liegusi Padomei īstenot funkcijas, kas tai uzticētas LES 16. panta 1. punktā.
- 80 Otrkārt, Komisija neesot lojāli sadarbojusies ar Padomi saistībā ar *ITLOS* iesniegtā rakstveida ziņojuma satura noteikšanu. Proti, tā esot vienīgi informatīvos nolūkos nosūtījusi Padomei vairākus secīgus sagatavojošus dokumentus, kas bijuši ievērojami mazāk detalizēti nekā rakstveida ziņojums, kurš galu galā nosūtīts *ITLOS*, lai gan dalībvalstu deleģācijas Padomē esot vēlējušās saņemt pilna teksta projektu, kas tām it īpaši būtu ļāvis sagatavot savu ziņojumu, pilnībā apzinoties šajā gadījumā iecerēto Savienības nostāju.
- 81 Komisija apstrīd jebkādu lojālas sadarbības principa neievērošanu no savas puses.

82 Tā, pirmkārt, apgalvo – tā kā nebija vajadzības pieņemt lēmumu uz LESD 218. panta 9. punkta pamata, šāda lēmuma priekšlikums bija veltīgs.

83 Otrkārt, tā apgalvo, ka šajā gadījumā tā ir pilnā mērā sadarbojusies ar Padomi un ņēmusi vērā gan Padomē izteiktos atšķirīgos viedokļus par noteiktiem aspektiem, kas rosināti konsultatīva atzinuma pieteikumā, gan dalībvalstu formulētos ierosinājumus.

Tiesas vērtējums

84 Saskaņā ar LESD 13. panta 2. punktu Savienības iestādes īsteno pilnīgu savstarpēju [lojālu] sadarbību. Tomēr šī lojālā sadarbība īstenojas, ievērojot katrai iestādei Līgumos piešķirto pilnvaru robežas. Tātad no LESD 13. panta 2. punkta izrietošais pienākums nevar grozīt minētās pilnvaras (spriedums Parlaments/Padome, C-48/14, EU:C:2015:91, 57. un 58. punkts).

85 Šajā gadījumā Padomes un dažu lietā iestājušos dalībvalstu galvenā argumentācija attiecībā uz otro pamatu balstās uz pieņēmumu, ka Savienības vārdā *ITLOS* lietā Nr. 21 iesniegtā rakstveida ziņojuma satura izstrāde esot bijusi Padomes kompetencē saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu vai LES 16. panta 1. punkta otro teikumu. Tomēr, kā izriet no pirmā pamata pārbaudes, tas tā nebija. Līdz ar to Komisijai nevar pārvest, ka tā, neuzņemoties iniciatīvu, kas ir paredzēta šajos divos noteikumos, nav ievērojusi pienākumu lojāli sadarboties.

86 Tajā pašā laikā saskaņā ar lojālas sadarbības principu Komisijai, kad tā iecerējusi Savienības vārdā paust nostāju starptautiskā tiesā, ir pienākums iepriekš apsprieties ar Padomi.

87 Šajā gadījumā Komisija šo pienākumu ir patiešām ievērojusi. Proti, kā izriet no šī sprieduma 28.–32. punktā raksturotajiem apstākļiem, pirms Komisija Savienības vārdā iesniedza *ITLOS* lietā Nr. 21 rakstveida ziņojumu, tā nosūtīja Padomei 2013. gada 22. oktobra darba dokumentu, kas līdz 2013. gada 26. novembrim tika vairākkārt pārstrādāts, lai ņemtu vērā *FISH* un *COMAR* grupā paustos apsvērumus. Tāpēc Padome nepamatoti apgalvo, ka Komisija nav lojāli sadarbojusies šī rakstveida ziņojuma satura izstrādes gaitā.

88 Visbeidzot ir jānorāda Komisijas teiktais – kam šajā ziņā nav iebildusi ne Padome, ne lietā iestājušās dalībvalstis –, ka neitrālo nostāju, kas minētajā rakstveida ziņojumā pausta par *ITLOS* kompetenci pieņemt šoreiz prasīto konsultatīvo atzinumu, diktēja rūpes lojāli ievērot atšķirīgos viedokļus, ko dalībvalstis šajā jautājumā bija paudušas Padomē.

89 No tā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida.

90 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasība ir noraidāma kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

91 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un Padomei spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Saskaņā ar šī paša reglamenta 140. panta 1. punktu, atbilstoši kuram dalībvalstis, kuras ir iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas, Čehijas Republika, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Lietuvas Republika, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Portugāles Republika, Somijas Republika, kā arī Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Čehijas Republika, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Lietuvas Republika, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Portugāles Republika, Somijas Republika, kā arī Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]